

- 3) Δύνανται ο κάτοχος συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας, το οποίο του έχει χορηγηθεί για τη Γερμανία, να εμποδίσει, επικαλούμενος τις διατάξεις του ειδικού μηχανισμού, την εισαγωγή στη Γερμανία προϊόντων από τα προσχωρήσαντα κράτη της Τσεχικής Δημοκρατίας, της Εσθονίας, Λετονίας, της Λιθουανίας, της Ουγγαρίας, της Πολωνίας, της Σλοβενίας, της Σλοβακίας, της Βουλγαρίας, της Ρουμανίας και της Κροατίας, όταν η εισαγωγή των προϊόντων πραγματοποιείται μετά από τη λήξη της διάρκειας του συμπληρωματικού πιστοποιητικού προστασίας, η οποία είχε καθοριστεί με την αρχική απόφαση χορηγήσεως του πιστοποιητικού, αλλά όμως πριν από τη λήξη της εξαμηνιαίας παρατάσεως της διάρκειας ισχύος του πιστοποιητικού προστασίας που προβλέπει ο κανονισμός (ΕΚ) 1901/2006 για τα παιδιατρικά φάρμακα και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1768/92, της οδηγίας 2001/20/ΕΚ, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) 726/2004 ⁽¹⁾;
- 4) Είναι σημαντικό για την απάντηση στο τρίτο ερώτημα, στην περίπτωση της Κροατίας, το ότι λόγω της προσχωρήσεως της Κροατίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση το 2013 ο ειδικός μηχανισμός τέθηκε σε ισχύ το πρώτον την 26η Ιανουαρίου 2007, ήτοι μετά την έναρξη ισχύος του κανονισμού (ΕΚ) 1901/2006 για τα παιδιατρικά φάρμακα και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1768/92, της οδηγίας 2001/20/ΕΚ, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) 726/2004 — σε αντίθεση με τα λοιπά κράτη μέλη, ήτοι την Τσεχική Δημοκρατία, Εσθονία, Λετονία, Λιθουανία, Ουγγαρία, Πολωνία, Σλοβενία, Σλοβακία, Βουλγαρία και Ρουμανία, τα οποία είχαν προσχωρήσει στην Ευρωπαϊκή Ένωση πριν την 26η Ιανουαρίου 2007;

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΚ) 1901/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 12ης Δεκεμβρίου 2006, για τα παιδιατρικά φάρμακα και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) 1768/92, της οδηγίας 2001/20/ΕΚ, της οδηγίας 2001/83/ΕΚ και του κανονισμού (ΕΚ) 726/2004 (ΕΕ L 378, σ. 1).

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Verwaltungsgericht Köln (Γερμανία) στις 27 Δεκεμβρίου 2016 — Deutscher Naturschutzring, Dachverband der deutschen Natur- und Umweltschutzverbände e.V. κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-683/16)

(2017/C 104/45)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Verwaltungsgericht Köln

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Προσφεύγουσα: Deutscher Naturschutzring, Dachverband der deutschen Natur- und Umweltschutzverbände e.V.

Καθής: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχει το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΕ) 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική, την τροποποίηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) 1954/2003 και (ΕΚ) 1224/2009 και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) 2371/2002 και (ΕΚ) 639/2004 και της απόφασης 2004/585/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽¹⁾, την έννοια ότι απαγορεύει μέτρα κράτους μέλους για ύδατα υπό την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία του τα οποία είναι αναγκαία για τη συμμόρφωση προς τις υποχρεώσεις που το εν λόγω κράτος μέλος υπέχει από το άρθρο 6 της οδηγίας 92/43/ΕΟΚ του Συμβουλίου, της 21ης Μαΐου 1992, για τη διατήρηση των φυσικών οικοτόπων, καθώς και της άγριας πανίδας και χλωρίδας ⁽²⁾, τα οποία θίγουν τα αλιευτικά σκάφη άλλων κρατών μελών και με τα οποία απαγορεύεται σε μεγάλο βαθμό η κατ'επάγγελμα αλιεία με αλιευτικά εργαλεία που αγγίζουν τον βυθό και με στατικά δίχτυα («απλάδια δίχτυα ή δίχτυα εμπλοκής») σε περιοχές του δικτύου Natura 2000;

Ειδικότερα:

- α) Έχει το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΕ) 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική, την τροποποίηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) 1954/2003 και (ΕΚ) 1224/2009 και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) 2371/2002 και (ΕΚ) 639/2004 και της απόφασης 2004/585/ΕΚ του Συμβουλίου, την έννοια ότι [η απαγόρευση] των αλιευτικών μεθόδων που αναφέρονται στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα εμπίπτει στον όρο «μέτρα διατήρησης»;

- β) Έχει το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΕ) 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική, την τροποποίηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) 1954/2003 και (ΕΚ) 1224/2009 και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) 2371/2002 και (ΕΚ) 639/2004 και της απόφασης 2004/585/ΕΚ του Συμβουλίου, την έννοια ότι ο όρος «αλιευτικά σκάφη άλλων κρατών μελών» περιλαμβάνει και τα αλιευτικά σκάφη άλλου κράτους μέλους τα οποία φέρουν τη σημαία της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας;
- γ) Έχει το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΕ) 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική, την τροποποίηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) 1954/2003 και (ΕΚ) 1224/2009 και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) 2371/2002 και (ΕΚ) 639/2004 και της απόφασης 2004/585/ΕΚ του Συμβουλίου, την έννοια ότι ως μέτρα που «να ανταποκρίνονται στους στόχους της οικείας νομοθεσίας της Ένωσης» νοούνται και τα ληφθέντα από το κράτος μέλος μέτρα που απλώς προωθούν τους μνημονευόμενους στην εν λόγω νομοθεσία στόχους;
- 2) Έχει το άρθρο 11 του κανονισμού (ΕΕ) 1380/2013 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Δεκεμβρίου 2013, σχετικά με την Κοινή Αλιευτική Πολιτική, την τροποποίηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) 1954/2003 και (ΕΚ) 1224/2009 και την κατάργηση των κανονισμών του Συμβουλίου (ΕΚ) 2371/2002 και (ΕΚ) 639/2004 και της απόφασης 2004/585/ΕΚ του Συμβουλίου, την έννοια ότι απαγορεύει μέτρα ενός κράτους μέλους για ύδατα υπό την κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία του, τα οποία είναι αναγκαία για τη συμμόρφωση προς τις υποχρεώσεις που υπέχει από την οδηγία 2004/35/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 21ης Απριλίου 2004, σχετικά με την περιβαλλοντική ευθύνη όσον αφορά την πρόληψη και την αποκατάσταση περιβαλλοντικής ζημίας ⁽³⁾;
- 3) Σε περίπτωση που το πρώτο και το δεύτερο προδικαστικό ερώτημα επιδέχονται εναλλακτικώς ή σωρευτικώς αρνητική απάντηση: Εμποδίζει η αποκλειστική αρμοδιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης στον τομέα της διατήρησης των βιολογικών πόρων της θάλασσας στο πλαίσιο της κοινής αλιευτικής πολιτικής κατ' άρθρον 3, παράγραφος 1, στοιχείο δ', της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη λήψη των προαναφερθέντων μέτρων εκ μέρους του κράτους μέλους;

⁽¹⁾ ΕΕ L 354, σ. 22.

⁽²⁾ ΕΕ L 206, σ. 7.

⁽³⁾ ΕΕ L 143, σ. 56.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Bundesarbeitsgericht (Γερμανία) στις 27 Δεκεμβρίου 2016 — Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV κατά Tetsuji Shimizu

(Υπόθεση C-684/16)

(2017/C 104/46)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Αιτούν δικαστήριο

Bundesarbeitsgericht

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Εναγόμενη, εκκαλούσα και αναιρεσείουσα: Max-Planck-Gesellschaft zur Förderung der Wissenschaften eV

Ενάγων, εφεσβίλητος και αναιρεσβίλητος: Tetsuji Shimizu

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Αντιβαίνει στο άρθρο 7, παράγραφος 1, της οδηγίας 2003/88/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 4ης Νοεμβρίου 2003, σχετικά με ορισμένα στοιχεία της οργάνωσης του χρόνου εργασίας (οδηγία 2003/88/ΕΚ) ⁽¹⁾ ή στο άρθρο 31, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης εθνική ρύθμιση, όπως αυτή του άρθρου 7 του Bundesurlaubsgesetz (ομοσπονδιακού νόμου περί αδειών), η οποία προβλέπει ως προϋπόθεση για την άσκηση του δικαιώματος λήψεως της άδειας την υποβολή σχετικής αιτήσεως από τον εργαζόμενο, με δήλωση της προτιμήσεώς του όσον αφορά τον καθορισμό του χρόνου λήψεως της άδειας, διότι άλλως το δικαίωμα λήψεως άδειας αποσβέννεται κατά τη λήξη της περιόδου αναφοράς χωρίς καμία αναπλήρωση, και η οποία συνεπώς δεν υποχρεώνει τον εργοδότη να προβεί αυτοβούλως σε, δεσμευτικό για τον εργαζόμενο, μονομερή καθορισμό του χρόνου λήψεως της άδειας εντός της περιόδου αναφοράς;